

Unijne rozporządzenia w sprawach rolno-środowiskowych

▪ Programy rolno-środowiskowe

Z końcem lat 80-tych XX wieku, ustanowiona została i wprowadzona w życie rolno-środowiskowa Unijna polityka rolna, jako program poparcia dla określonych praktyk rolniczych, które przyczyniają się do ochrony środowiska i zachowywania krajobrazu wsi. Wraz z Reformą Wspólnej Polityki Rolnej (CAP) w 1992 roku, dostosowanie programów rolno-środowiskowych stało się obowiązkiem wszystkich państw członkowskich, w ramach programów rozwoju rolnictwa. Reforma CAP z 2003 podtrzymuje obowiązkowy charakter programów rolno-środowiskowych dla państw członkowskich, podczas gdy pozostaje opcjonalna dla rolników. Ponadto, maksymalna wartość współfinansowania Unijnego została podniesiona z 60% do 85% w niektórych regionach.

Rolnicy zobowiązują się przynajmniej przez pięć lat, stosować praktyki przyjazne dla środowiska, które zastąpią tradycyjne praktyki rolnicze, biorąc pod uwagę dodatkowo utratę dochodów, która wynika ze zmiany praktyk rolniczych.

Przykłady zobowiązań pokrywanych przez reżimy krajowe/regionalne związane ze przeistoczeniem rolno-środowiskowym są następujące:

- Wprowadzenie upraw przyjaznych dla środowiska
- Gospodarowanie pastwiskami w systemie niskiego obciążenia
- Pełne gospodarowanie uprawami rolniczymi i organicznym rolnictwem
(http://europa.eu.int/comm/agriculture/qual/organic/index_el.htm)
- Zachowanie wartości krajobrazów i cech historycznych,

jak drzewa, rowy, ogrodzenia itp.

- Podtrzymywanie wysokich wartości siedlisk i towarzyszącej im bioróżnorodność

Ponad jedna trzecia z wspólnego udziału na rozwój EAFDG (Europejski Rolniczy Fundusz Kierunków i Gwarancji) zostało wykorzystanych w programach rolno-środowiskowych (średni okres w przedziale od 2000-2002). W całej Unii procent użytków gdzie programy rolno-środowiskowe zostały zastosowane wzrastają z 15% w 1998, do 27% w 2001 roku. Dane z 2001 roku obejmują wszystkie nowe umowy, które zostały podpisane w 2000 i 2001, kiedy obowiązywało Rozporządzenie Nr 1257/1999, i objęło 16 milionów hektarów i zobowiązania oparte na poprzedniej zasadzie (EK) 2078/92, które reprezentuje 18 milionów hektarów. Ponadto, w 2001 zostało zawartych 8.422 umów rolno-środowiskowych, na wsparcie określonych gatunków zwierząt, które są skazane na wytępienie, w liczbie 60.568 zwierząt. Żądanie Unii skierowane do państw członkowskich w celu zastosowania rozporządzeń związanych z szybkim wzrostem inicjatyw i programów, które inaczej wymagałyby długich okresów czasu na osiągnięci, ma zostać poparte. Rezultaty z zastosowania tych programów są pozytywne i wskazują, że pozytywne skutki środowiskowe znacznie wzrosną poprzez zastosowanie programów rolno-środowiskowych.

W szczególności:

Wiele z projektów zmierzających do ograniczania nakładów w rolnictwie, spowoduje obniżenie ilości nawozów azotowych, jak również stosowanie lepszych metod uprawy. Projekty mające znaczenie dla podtrzymywania i poprawy krajobrazu dają pozytywne rezultaty. Ponadto, obserwujemy wzrost dochodu rolników w określonych przypadkach na terenach niekorzystnych. Pomimo tego, osiągnięte dochody na terenach intensywnej uprawy są stosunkowo mało ważne.

Zastosowanie programów rolno-środowiskowych spowodowało zmianę nastawienia rolników, jak również świadomość społeczną.

Raporty Unijne dotyczące oceny zastosowanych programów również wskazują, że koszty ich zastosowania są stosunkowo niewielkie w porównaniu do korzyści, jakie przynoszą dla środowiska. Dana z obszarów gdzie ekstensywne praktyki rolnicze wykazują znaczny spadek produkcji, podczas gdy na niekorzystnych obszarach produkcja została podtrzymana. Na koniec, ważnym osiągnięciem wywodzącym się z zastosowania programów rolno-środowiskowych jest stworzenie systemu oceny, dzięki której programy są monitorowane, ocenione i osądzone aby kontrolować różnice między zadaniami i rezultatami.

- Plan Działań 2000 – Zasada zgodności

Zasady zgodne, z którymi rolnicy muszą dostosowywać się do wymogów ochrony środowiska, jako warunek wstępny uzyskania dofinansowania, zostały włączone w reformę pod nazwą Planu Działań 2000. Reforma Wspólnej Polityki Rolnej z roku 2003 postawiła zwiększyć nacisk na wzajemne dostosowanie, które stało się obowiązkowe.

Reforma Wspólnej Polityki Rolnej oraz Planu Działań 2000 wymagały, aby państwa członkowskie koniecznie zastosowały programy środowiskowe, biorąc pod uwagę stan użytkowanego terenu, lub względną produkcję. Państwa członkowskie miały do wyboru trzy możliwości aby spełnić te wymagania:

- dotacja do przekształcenia na zasadach rolno-środowiskowych,
- określenie powszechnie obowiązujących wymagań środowiskowych (opartych na ustawodawstwie dotyczącym środowiska), oraz
- określenie specjalnych prototypów środowiskowych.

Rozpoczynając od 2005 roku, wszyscy rolnicy, którzy podejmą zobowiązania będą musieli zastosować się do obowiązku wyznaczonego przez zasady zgodności (Rozporządzenie Rady Nr 1782/2003 i Rozporządzenie Wspólnoty Nr 796/2004). Tak, więc 19 aktów prawnych, które bezpośrednio stosowane są na poziomie

upraw rolniczych, środowiska, publicznej służby zdrowia, zdrowia zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt i rolników, które będą podlegać karom w wypadku ich nieprzestrzegania (częściowy, albo całkowite obniżenie bezpośredniego wsparcia). Osoby upoważnione do otrzymania bezpośredniego wsparcia zostaną zobowiązane do utrzymania terenu w dobrych warunkach rolniczych i środowiskowych. Ta sytuacja jest zdefiniowana przez państwa członkowskie i musi obejmować prototypy biorące pod uwagę ochronę gleby, ochronę substancji organicznych i strukturę gleby, jak również utrzymywać naturalne siedliska i pejzaże, włączając ochronę stałych terenów pastwisk.

Jeśli potrzebujesz pomocy w napisaniu pracy z zakresu ochrony środowiska, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - prace z ekologii i innych kierunków pisane na (prawie) każdy temat.